

Poslyšte pravdivý příběh,
kterej napsal život sám,
kterej prožilo nevinný dítě
a já ho dobře znal
To dítě chytalo v žitě,
tam u nebeskejch bran
kde beránci spřádali sítě
a dábel stavěl chrám

Dám všechno co mám,
brácho málo platný, já vím
dám všechno co mám,
už mě čekají, to ti povídám.

Říkal jeden, že hledá pravdu a druhej že nemá čas
třetí čekal ve vlastním stínu a čtvrtýho vzal rovnou ďas
To dítě poznalo lásku a nevědělo kudy kam
když kolem zrovna kvetly kytky a teplej vítr vál

Dám všechno co mám, brácho málo platný, já vím
dám všechno co mám, a pořád mi zbejvá

Všude byly jen velký domy a elektrickéj vlak
neznámý telefoní čísla a bílej Cadilac
To dítě chtělo mí sílu jako pohádkovej drak
a tak si otevřelo žílu a čekalo na zázrak

A tak končí tenhle příběh, kterej nemusí být zrovna tvůj
ale nemá žádnéj dobrej konec, to si pamatuj
Až se budeš jednou vracet domů
a budeš toho mít víc než dost
tak si vzpomeň na svoji mámu, říkaj tomu závislost